

Ланкастерци ти изново вдигнали глава, и повикали отъ Франция Хенриха Ричмонда, графъ Тюдора, който билъ отъ Ланкастерскій родъ. Ричардъ III въ бойтъ съ Хенриха показалъ чудно юначество; нъ при частъ тѣ кога да надвие, шѣкой отъ васали ти му го напуснали, та неприятельтъ го обиколилъ и го убилъ. *) Слѣдъ Хенриха VII седналъ на Английскій прѣстолъ новъ царскій корень *Тюдори* (1385 год.).

На врѣмето на трайна та размирица на Алений и Бѣлий Шипъкъ загинали много феодални голѣмци; и се съсипали много градове и села, та Англия слѣдъ това не могла скоро да се управи.

Земи ти около Англия, островъ Ирландия и сѣверна та частъ на Британія или на Шотландия, имали частни войни съ Англичане ти, които гледали да ги покорятъ подъ свое то владичество. Ниска та Ирландия и планинска та Шотландия били населени съ Келтически племена. Шотландски ти крале съ храбри ти си планинци отвоювали независимостъ та на отечество то; а Ирландци ти, които били раздробени на малки владѣния, малко по малко

*) Великий англійскій трагикъ Шекспиръ въ една отъ трагедии ти си («Ричардъ III») много добръ е изобразилъ послѣдни ти минути на Ричарда. Запримѣръ, поразителна е сцѣна та прѣзъ ношть та прѣди бойтъ, когато на кральтъ една слѣдъ друга се явяватъ сѣнки ти на людие ти, които са станали жрѣтва на негово то честолюбие. Послѣ е забѣлжителна слѣдна та сцена въ врѣмето на битка та.

Кетсби. »Подкрѣпления, милордъ Норфолкъ! помощъ; скоро помощъ! Кральтъ прави чудеса отъ юначество. Коньтъ му се убива, той се бие пѣшь. Той трѣси Ричмонда въ челюсти ти на сама та смърть. Помощъ, храбрый херцоге, или бойтъ е изгубенъ!« (*Става смуштение*).

Краль Ричардъ. »Коньтъ! коньтъ! царство то ми за единъ конь! . . . Право, чини ми се, че има шесть Ричмонди на поле то на битва та; азъ вече убихъ петъ тѣ, и все пакъ намирамъ оште едного. Коньтъ, царство то ми за единъ конь!«